

דברי חכמה

זה היה סיפור של חורף יחונתן גפן

זה היה סיפור של חורף לא יותר

**כיוון שהגשם במילא זלף
העצים נשבו וטיפות זלגו
מענף לענף מענף לענף**

**כיוון שבמילא הים געש
הגלים קצפו והחול נרטב
והיית לבד חיפשת חבר
זה היה סיפור של חורף
לא יותר**

**כיוון שהלילה במילא קפא
עננים עטפו כוכבים קרים
והייתי יפה כן הייתי יפה**

**כיוון שבמילא האור דעך
ולחשתי אני אוהב אותך...."**

גיליון מס. 2759 * י"ט שבט תשפ"ג * 10 פברואר 2023

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@outlook.com עורכת: שושנה שרקי

על דא ועל הא / חעט: תמר וולפין

אהבה בת עשרים (פלוס)

כבכל שנה, גם בטו בשבט תשפ"ג, ציינה עמותת ותיקי הגליל את התאריך בפעילות ברוכה. סיורים בבוקר, והתכנסות בבית העם בכפר בלום לברכות ולמופע.

המופע שהובא השנה היה קרוב קרוב אלינו. יהודה עדר ומיקי קם בתכנית המספרת עליהם ועל האהבה שלהם. אנחנו בכפר הנשיא יודעים שזאת אהבה הרבה יותר ותיקה מעשרים שנה. אנחנו הרי היינו בחתונה שלהם (ושל שלומית והארי ליפשיץ).

אם אנבור בארכיון שלנו, ודאי אמצא את הדברים שכתבתי לפני שנים רבות, כשמיקי הייתה בראשית דרכה בלהקת הנח"ל. סיפרתי אז על מופע של להקת הנח"ל שהתקיים בירושלים בשנות החמישים. בין חברי הלהקה היה אז בחור צעיר, זמר ושחקן מבריק, יהורם גאון קראו לו. עוד לפני תום המופע אמרה לי אמי: "הוא יגיע רחוק".

כשנכחתי בפעם הראשונה בהופעה של מיקי (אולי אפילו בכפר הנשיא?) מזכרתי בדבריה של אימי ואמרתי: "היא תגיע רחוק". ואכן, אי אפשר היה לפספס את הכישרון הענק הזה.

ובחזרה לט"ו בשבט תשפ"ג, יום שני השבוע. לא יקשה עליכם לזכור את מזג האויר הסוער ששרר באותו היום. בעמותה חשבו כבר לבטל, או לדחות, ולבסוף לא ביטלו ולא דחו. האולם היה מלא עד אפס מקום! רבים מהנוכחים אפילו ויתרו על הסיורים בבוקר, והגיעו במיוחד להופעה של יהודה ושל מיקי. בחוץ ירד גשם והיה קר, אבל באולם הייתה התלהבות וחום רב, כשהקהל מצטרף לשירה ולנגינה של הזוג המקסים הזה, מרוב התרגשות והתלהבות, הייתה לנו אפילו רעידת אדמה קטנה, אבל אף אחד לא יצא מן האולם.

יהודה הרבה לפרגן לכפר הנשיא, וממש הרגשנו שאנחנו אורחי הכבוד של האירוע, נדמה לי שכל בוגרי כיתת "עשור" אשר חיים בכפר הנשיא הגיעו לכפר בלום. בסוף ההופעה, עלה לבמה דן אילן (דנה'לה) ממנרה, והזכיר למיקי הופעה שלה מימי נעוריה, כששרה שיר שכתב דנה'לה, והשיר מתחבר לקיבוץ מנרה. הפואנטה באפילוג הזה הייתה שמיקי נולדה במנרה... וכך התהדק הקשר בין הזוג לבין הגליל העליון.

למען האמת, יהודה, שהוא אלוף הפירגונים, גם כאן היה מפרגן ענק למיקי. הוא שר איתה והיה המלווה שלה בגיטרה. חבל שלא הייתה לנו מעבר לכך,

ההזדמנות לטעום מעט מהוירטואוזיות שלו כגיטריסט. יחד עם זאת, מיקי פירגנה לו כשסיפרה על בית הספר "רימון" שיהודה הגה והקים, ושהיום, כאשר הוא כבר "רק" הנשיא של בית הספר, הוא עדיין מעורב עד מאד ביוזמות ובהוראה. לא מזמן, עוד בימי הקורונה, זמן לא ארוך אחרי המהומות שהתרחשו בערים המעורבות בארץ, הקים יהודה שלוחה של "רימון" בעכו, ומחודש ספטמבר, כבר לומדים בה סטודנטים מכל רחבי צפון הארץ.

בשעתו, אמרתי ליהודה, שאין לי ספק, שההתחלה אולי תהיה קשה מבחינה פיננסית, אבל אין לי ספק שתוך שנים ספורות, "רימון עכו" יהפוך למוסד שימשוך אליו מאות צעירים מכל הצפון. ועד שזה יקרה, וכבר עכשיו, יהודה ראוי לכל השבחים על היוזמה האמנותית והחברתית הזאת.

לא לחינם זכה יהודה בפרס "מפעל חיים" של אקו"ם. לא לחינם זכתה מיקי קם בפרס מפעל חיים מטעם אמ"י.

ושוב אל "אהבה בת עשרים פלוס": אינני יודעת מי עוד שם לב לכך שעל השולחן היה בקבוק אחד של מים, בני הזוג לגמו מאותו הבקבוק, באופן הטבעי ביותר... המחווה הזאת חיממה את ליבי.

תודה לכם זוג האוהבים כבר שנים רבות, על בוקר קסום.

תמר וולפין

אני אוהב אותך לא רק בגלל מה שאת, אלא

גם בגלל מי שאני כשאני איתך

רוי קרופט

גן עדן יכול להיות כאן / מיכל אשחר

כפי שכבר סיפרתי כאן לפני כמה חודשים, זמן קצר אחרי שחזרנו לקיבוץ קיבלתי טלפון ממעיין פלמה, שסיפרה לי על פרוייקט "גן עדן" שהיא מקדמת. בעקבות השיחה הזו הפכתי לשותפה בהקמה של גן הירק הקהילתי, שגם עליו כתבתי כמה פעמים: על הקהילתיות, על הבלבול, הצמיחה והחדווה שהוא מעורר, וגם על תהליכים של הבשלה, סיום ומחזוריות.

לכבוד ט"ו בשבט הלכתי לשוחח שוב עם מעיין, על החזון לפרוייקט "גן עדן", על ההשראה, הרעיונות, החלומות, והאירוע המתוכנן בט"ו בשבט שנדחה בינתיים עקב מזג האוויר שבא עלינו לטובה. ומכאן, זכות הדיבור של מעיין.

"ישבנו בצוות איכות הסביבה של הקיבוץ, והעלנו כל מיני רעיונות, ופתאום אמרתי שנורא בא לי לעשות, באיזור של החינוך, גן עדן של עצי פרי מכל הסוגים, פרחים, שיחים ריחניים שמזמינים פרפרים, צמחים כמו ערבה שאפשר לקלוע מהם... שהכל יהיה גם שימושי וגם טעים.

ההשראה לכך באה מקיבוץ איילת השחר, שבו לכל כיוון שאת הולכת, יש פינת חמד, שזה פשוט מקסים. הפינות שם הוקמו לאורך השנים, יש להם את הוודי, ואת הדקליה, ועוד המון פינות. אז אני מודה שאני מקנאה, והחלטתי שהגיע הזמן לעשות את זה גם אצלנו. להתחיל ליצור פינות, שיהיה נעים להיות בהן.

אז חשבנו על זה ואז נוסף רעיון של הכנסת ארבעת האלמנטים – אדמה, מים, אוויר ואש, ועוד אלמנט חמישי – צמחיה, למרחב של גן העדן, כך שתהיה פינה לכל אלמנט, שבה תהיה עשיה הקשורה לו, ובכל פינה אפשר יהיה לשבת, לנוח, לקשקש, לאכול מהפירות, מרחב קסם עבור כל תושבי הקיבוץ.

כל הפרוייקט מיועד לקום כאמור באיזור החינוך הבלתי פורמלי, כשהמרכז הוא האיזור שיצרו "השומר החדש", שיש להם זכות גדולה ביצירה של כמה מרחבים שם. באזור גן הירק שהם בנו, כבר קיים החלק של הצמחיה, שימשיך ויתפתח. בקצה המזרחי, יש את "הבית של עפרה", סוכה שיש בו בניה מבוצ. זו תהיה פינת האדמה, שבה אפשר לעשות פינת בוך, עם בניה מבוצ, בריכת בוך, פסלים מבוצ, ועוד דברים כיד הדמיון.

בצד השני של המרחב, יש איזור של מדורה שהשומר החדש יצרו, עם ספסלים, תנור, ומתקן לשים על המדורה ולהחזיק סירים. שם יכולה להיות פינת אלמנט האש, עם ביסול, ופעילויות הקשורות לאש.

המקלט שבין התלתונים, יוצר מעין גבעה ונותן גובה, כך שלא הכל שטוח, ושם יש לנו עודד כץ שמביא את מחשבה והחלום שלו – לשתול עליו דשא למעלה,

למלא אדמה בפתח שקיים שם ולשתול עץ שייצור צל, לשים ספסלים, כך שאפשר לשבת ולראות את כל הנוף מסביב. כדי לעלות ולרדת מהמקלט מתוכננים אביזרים כמו סולמות וחבלים, ולמעלה נוסף שבשבות וטורבינה, שייצרו חשמל, וזה אלמנט האוויר.

אלמנט המים יהיה בנחל שירד מהמקלט ויזרום לאיזור שבו יישתלו עצי הפרי, בין התלתון הבוגר לגנון שחף. זה יהיה נחל קטנטן, זרזף, אבל אפשר ליצור בו אלמנטים של מפל, וסכר, בריכות קטנטנה ולא מסוכנת, להשיט סירות על זה, ולעשות וכל מיני דברים שעושים עם מים. משאבה תחזיר את המים בחזרה, כך שלא יהיה בזבז של מים, וכן תהיה זרימה, תנועה.

יש לנו היום שותפות של הנוי, של החינוך וכמובן צוות איכות הסביבה לנושא הזה, ואנחנו פתוחים למעורבות של כל מי שיש לה/ו רצון להשתתף, להביא רעיונות ועשייה – נעזור לו לקדם את החלום.

אנחנו מחכות ליום שישי עם מזג אוויר טוב כדי לחגוג את ט"ו בשבט בנטיעות של עצי הפרי וטקס אלטרנטיבי וקצת שונה ממה שהכרנו עד עכשיו, מזמינות את כולן וכולם, נשמח לראות שם את כל הקהילה.

עד כאן הראיון עם מעיין. ואוסיף מחשבה שעברה לי – בסיפור שאנחנו מכירות, גורשנו מגן העדן. אפשר לכתוב סיפור חדש.

מיכל א.

"וַיֵּטַע יְהוָה אֱלֹהִים, גֶּן-בְּעֶדֶן--מִקְדָּם;
וַיִּשֶׂם שֵׁם, אֶת-הָאֲדָם אֲשֶׁר
יָצָר. וַיִּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים, מִן-
הָאֲדָמָה, כָּל-עֵץ נֹחֵמַד לְמִרְאָה, וְטוֹב
לְמֵאֵל--וְעֵץ הַחַיִּים, בְּתוֹךְ הָגֶן, וְעֵץ,
הַדַּעַת טוֹב וָרָע. וְנָהָר יֵצֵא מִעֶדֶן,
לְהַשְׁקוֹת אֶת-הָגֶן; וּמִשָּׁם, יִפְרֹד,
וְהָיָה, לְאַרְבַּעָה רָאשִׁים. שֵׁם הָאֲחָד,
פִּישׁוֹן--הוא הַסָּבֵב, אֶת כָּל-אֶרֶץ
הַחֲוִילָה, אֲשֶׁר-שָׁם, הַזָּהָב. וְזָהָב
הָאֶרֶץ הַהִוא, טוֹב; שָׁם הַבָּדֶלַח, וְאֶבֶן
הַשֹּׁהַם וְשָׁם-הַנֶּקֶר הַשָּׁנִי, גִּיחוֹן--הוא
הַסּוֹבֵב, אֶת כָּל-אֶרֶץ כּוּשׁ. וְשָׁם

הַנֶּקֶר הַשְּׁלִישִׁי חֲדָקָל, הוא הַהֶלֶךְ קְדָמַת אֲשׁוּר; וְהַנֶּקֶר הָרְבִיעִי, הוא פָּרַת."

על הדרך / הפינה של דודו

חזון זכריה

1. עד יִשְׁבוּ זִקְנִים וְזִקְנוֹת
בְּרַחְבוֹת יְרוּשָׁלַם;
וְאִישׁ מְשַׁעֲנֵתוֹ בִּידוֹ מֵרֵב יָמִים.
וּרְחֻבוֹת הָעִיר יִמְלֹאוּ יִלְדִים וְיִלְדוֹת
מְשַׁחֲקִים בְּרַחֲבֹתֶיהָ.
כִּי יִפְּלֹא בְּעֵינֵי שְׂאֵרֵית הָעָם הַזֶּה,
בְּיָמִים הָהֵם גַּם בְּעֵינֵי יִפְּלֹא.
(זכריה פרק ח')
2. את השיר המופלא הזה שחילצתי מדפי הספר העתיק והמספר בשבחי
הנורמליות של העיר אולי הכי מוטרפת בעולם, כתב אדם בשם זכריה. נביא.
כחמש מאות ועשרים שנה לפני הספירה.
3. ירושלים שלו היא עיר רוויית כמיהה לנורמליות. בין אבנים מקודשות לשלוש
דתות, מהדהדים קולותיהם של אנשים שנשרפו בלהט הסינדרום שבקע ממוחם
הקודח. סינדרום ירושלים. עיר של קדושה ומקדש וקורבנות וזבחים וחטאת
ואשם. עיר שנטלה תשעה קבין של יופי שמטריף את הדעת. עיר שעמים רבים
עברו בה, והרגו בה ובעלו אותה ועליה.
4. והנה בא אחד, נביא, זכריה, ובפשטות נהדרת מצייר במכחול הרגיש של
שפתו המופלאה ירושלים אחרת. ירושלים נורמלית. ירושלים שאין בה סינדרום.
ירושלים שזקניה וזקנותיה יושבים ברחובותיה ואיש ומשענתו בידו מרוב ימים.
ורחובות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחובותיה. וזה כל כך יפה שבא
לבכות מרוב אושר. מרוב נורמליות.
5. בימים המוטרפים שנפל בחלקנו לחיות בהם, אני אומר לעצמי לפעמים, אוף,
די, שיבוא כבר חזון זכריה. שיבוא כבר. עייפנו מהטירוף והערגה המקודשת.
רוצים עיר כמו שראה אותה לרגע הנביא זכריה בעיני רוחו שבעים שנה אחרי
החורבן הראשון. לא ירושלים של מעלה ולא ירושלים של שאול תחתיות.
ירושלים של אמצע. כמו שברא אותה נביא אחר. בעידן אחר.

6. ירושלים של אמצע / יהודה עמיחי

למה ירושלים תמיד נשתים, של מעלה ושל מטה
ואני רוצה לחיות בירושלים של אמצע
בלי לחבט את ראשי למעלה ובלי לפצע את רגלי למטה.
למה ירושלים בלשון זוגית כמו ידים ורגלים,
אני רוצה לחיות רק בירושל אסת
כי אני רק אני אחד ולא אנים.

7. משחקי ילדים, צייר פיטר ברויגל האב, אולי כך נראה חזון זכריה

שגרירת ישראל בצרפת

1. כזכור לכם ראש ממשלתנו הנצחי המריא לפריז יחד עם רעייתו בלי שאף אחד הזמין לאלוזה, וגם חטף בראש מנשיא צרפת שאמר לו שאם ישראל תעביר את הרפורמה המשפטית צרפת לא תקרא לה דמוקרטיה. בשולי הביקור השערורייתי, בסביבתו של נתניהו הדליפו שהוא כועס על כך ששגרירת ישראל בצרפת יעל גרמן לא הגיעה כדי לקבל את פניו.

2. וכך כותבת השגרירה יעל גרמן על איך השתלשלו הדברים באמת:

"והרי החדשות הפשוטות והאמיתיות. רק כדי להעמיד דברים על דיוקם: במהלך השיחות שלי עם נציגי רוח"מ בפאריס כהכנה לביקורו כאן, הבהרתי כי אני רוצה שהביקור יצליח ואעשה כל הנדרש לכך. עוד הוספתי כי אם ראש הממשלה לא ירצה בנוכחותי במהלך הביקור-פשוט לא אגיע. אתמול אחה"צ קיבלתי ידיעה מלשכת רוח"מ בירושלים, שביקשו שלא אהיה נוכחת היום בקבלת הפנים בשדה. כיבדתי את ההנחיות מירושלים ולא הגעתי הערב לשדה התעופה לקבלת הפנים הרשמית. עד כאן העובדות הפשוטות ומכאן, החלה מכונת הרעל בפעולתה ואני הפכתי אשמה בזלזול בראש ממשלה נבחר. כשלטענתם אני זאת שהחלטתי ובחרתי להחרים את קבלת הפנים של ראש הממשלה. למען הגילוי הנאות, עלי להבהיר כי אני רוחשת כבוד לראש ממשלה שיש לו 3 כתבי אישום פליליים, אך אני רוחשת כבוד למדינה האהובה שלי ולא הייתי פוגעת בכבודה, אילולא הורו לי שלא להגיע. אני מייחלת, ואעשה כל שבכוחי, להחזיר למדינתי את אופייה היהודי והדמוקרטי, ומקווה שנעשה זאת מוקדם ככל האפשר. להתראות בארץ".

אהה, יופיו של העולם, איפה היית?

1. ומתוק האור וטוב לעינים לראות את השמש: (קהלת פרק יא פסוק א)

2. ובכן כמו כל דבר בהיסטוריה גם קהלת בא פעמיים. פעם כספר פילוסופי ששייך ל"ספרות החוכמה", כלומר לספרות שעוסקת בשאלות הגות אוניברסליות כגון מעמד האדם בעולם, ולמרות שיש בו קטעי דיכוי פסימיים לא קלים כשאני קורא בו אני חש באור הבוקע בו מבעד לעבים. בפעם השנייה הוא נפל עלינו כתוכנית דיסטופית רב שלבית של פורום קהלת להרבות ולעבות את החושך בחברה ולהביא עלינו רפורמה משפטית יחד עם חיסול הדמוקרטיה.

3. כדי להיזכר בשביל האור חזרתי לקהלת
מעת לעת אני מניח את הפילוסופיה של קהלת בצד ויוצא למסע בשביל האור.
תחילה אני מתפנה להתענג על היכולת השירית המופלאה והמעודנת שלו
שבראה דימוי כל כך מסעיר כמו "ומתוק האור". דימוי שמזכיר לי מיד את
השורה "כאור בשולי העין", מהשיר "האמנם עוד יבואו ימים" של לאה גולדברג,
שהיא בעיני אולי אחת השורות היפות ביותר שנכתבו בשפה העברית. הרגישות
המיוחדת שהולידה את ההבנה המרחיבה את הדעת שהאור המתוק הוא טוב
לעיניים, מה שמזכיר לי את "מי האיש החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב".

4. מהחיבור בין "האוהב ימים לראות טוב" של תהילים ל"וטוב לעינים לראות
את השמש" של קהלת, אני נמשך כבחבלי קסם של אור אחר יופיו של רבי
יוחנן, שהרצה לראות יופיו של רבי יוחנן, יביא כוס של כסף צרוף וימלאנו
גרעינים של רימון אדום, ויעטר זר של ורד אדום על פיו, ויניחנה בין חמה לצל -
אותו זוהר מעין יופיו של רבי יוחנן הוא.

5. ואז האור הולך ודועך, כדרכו של האור הבא בכל יום להתרפק אל הלילה.
ואני שב ונוחת אצל קהלת המגלה לי את ימי החשך פי הרבה יהיו.
ובקצהו המאפיל והולך של שביל האור ניצב כבר באפלולית המתעבה והולכת
חנוך לוין כדי לומר לנו את האמת.

6. למען האמת זה הזמן להודות שמגילת קהלת מאוד מזכירה לי את חנוך לוין.
או שאולי להפך, חנוך לוין מזכיר לי את קהלת. וחנוך לוין שניצב שם בקצה
השביל על גבול החשיכה אומר לי, לנו, לכולנו:
כשעומדים לשלול את אור עיני,
אני נוכח שעד עכשיו
לא ראיתי כלום,
ויש כל-כך הרבה.

אפילו כאן, בכיכר הזאת,
 הבתים סביב, השמים,
 עלה, ציפור, אפילו גרגר אבק.
 הייתי רוצה לשאוב
 את כל העולם לתוכי.
 אהה, יופיו של העולם, איפה היית ?

7. ואם תחשבו על זה היטב תגלו שהקריאה הזאת "אהה, יופיו של העולם, איפה היית?" היא גם השאלה וגם התשובה. ומה עוד בסך הכול נותר לנו לבקש ולדעת על מהות החיים כאשר נעלם האור ואנו שרויים כעת בחושך. הרבה חושך.

לרגל יום האישה הבינלאומי החלטנו להרים
תערוכה לכל הנשים המוכשרות של כפר הנשיא.

"אישה לאישה השראה"

כל אישה הגרה בכפר הנשיא מגיל 18 שיוצרת,
ויש לה עבודה/ות שבא לה להציג, מוזמנת לשלוח
אלי תמונות של 3 עבודות.

את צילומי העבודות יש לשלוח לדליה זלצברג
אוצרת התערוכה למייל

dzalzberg11@gmail.com

תאריך אחרון להצטרפות 16/3

התערוכה תתלה בלב הקיבוץ ופתיחה חגיגית תהיה ב-25/3/2023.

מוזמנת לתפוס מקום בקישור המצורף

<https://forms.gle/pBJ2W9Kvicry5EjPA>

שאלות ובירורים

דליה זלצברג

050-7437431

"אישה לאישה השראה"

תערוכת אמנות נשית, בכפר הנשיא.

לרגל יום האישה הבינלאומי

תאריך אחרון להצטרפות

16/3/2023

פתיחה-25/3/2023

בלב הקיבוץ

אם את יוצרת בכל תחום, מוזמנת להשתתף בתערוכה.

הרשמה אצל דליה בווטסאפ, או במייל

מתאים גם לחובבות.

דליה זלצברג אוצרת התערוכה

dzalzberg11@gmail.com

050-7437431

10.2 כרמל רוזנקרנץ

11.2 דוט שיינגזיכט

מיה קפלן

12.2 יעל שפרונג

חנן ווטרמן

13.2 שקד וולפין

איתי מור

14.2 בת שבע מרקוסון

יהודה בן זאב

מיה צ'פלין

15.2 רותי אדלר

אילה דבולט

יונתן אדלשטיין

16.2 רחל מנספלד

תמיר ברק

נתן גדיה

מורן קולינס

משולחן העורכת / שושנה שרקי

לאחר שהחורף נזכר סוף סוף לחזור אלינו, עם ימים גשומים וסוערים, המגמה צפויה להימשך ואף להתעצם בימים הקרובים. סערת "ברברה" מביאה איתה טמפרטורות נמוכות ורוחות עזות, ואפילו הבטחה לשלג בחלקים מסוימים בארץ.

אז אנחנו הרבה בבית. זה בדיוק הזמן לשוחח, להקשיב, להיות.

הקשיבי

כאשר אני מבקש ממך להקשיב לי
ואת מתחילה לייעץ לי
לא עשית מה שביקשתיך.

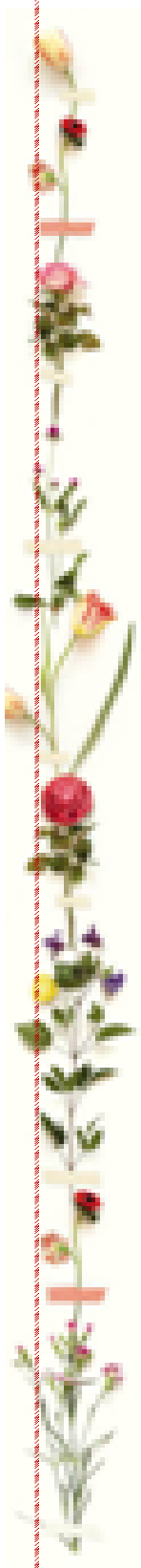
כאשר אני מבקש ממך להקשיב לי
ואת מרגישה שעליך לפעול על מנת לפתור את בעיותי,
את אכזבת אותי, למרות שזה נשמע מוזר.

הקשיבי! כל מה שביקשתיך, הוא להקשיב.
לא לדבר או לפעול - רק לשמוע אותי.

אני יכול לדאוג לעצמי, אני חסר ישע.
אולי חסר אומץ והססני, אך אני חסר אונים.

כאשר את עושה משהו למעני,
שאני יכול וצריך לעשות בעצמי,
מגבירה את, את חששותי ופחדי.

אולם כשאת מקבלת כעובדה פשוטה שאני מרגיש
מה שאני מרגיש, אפילו אם אין זה הגיוני,
אזי, יכול אני לחדול לשכנע אותך.

רק כך אתפנה להבין את המסתתר מאחורי רגשותי,
וכשזה ברור, אז גם התשובות נהירות לי,
ואינני זקוק לעצות.

גם רגשות לא הגיוניים, מקבלים משמעות
כשאנו מבינים את אשר הם טומנים בחובם.

יתכן שזו הסיבה, מדוע תפילות עוזרות לעיתים,
לאנשים מסוימים. משום שאלוהים דומם ואינו
נותן עצות או מנסה לארגן דברים.
אלוהים רק מקשיב, ומאפשר לך לעבד את הדברים בעצמך.

לכן, אנא הקשיבי ורק שמעי אותי.
אם את רוצה לדבר, חכי רגע, לתורך,
ואזי - אקשיב אני לך.

(הכותב אנונימי)

